

MIJN NAAM IS:

David

LEEF

WERKSTUK

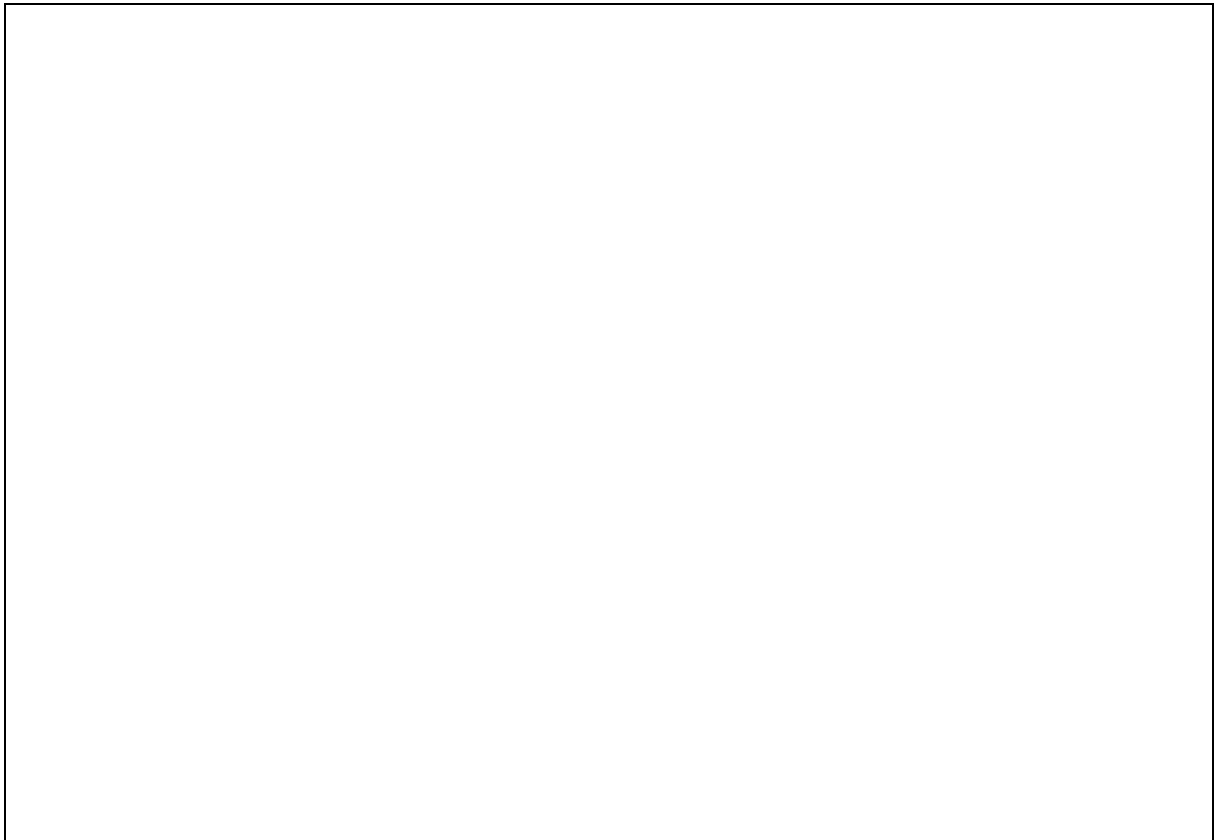
GEVECHT MET DE TIJD

MIJN GEBOORTEKAARTJE

'De tijd vliegt snel!' Dat hoorde je vast al eens een volwassene zeggen. Daarom duiken we even terug in de tijd ... naar jouw geboortedag! Wat vertelden je ouders daarover? Of iemand uit de omgeving? Weet je welke dag dat was? Welk uur? Vraag het zeker eens na. Je kunt deze informatie ook vinden op je geboortekaartje.

DOE!

Maak nu een nieuw geboortekaartje voor jezelf met alle informatie erop die je kon verzamelen. Teken erbij wat bij je past. Bijvoorbeeld iets dat met je hobby te maken heeft, je favoriete dier ... Gebruik je lievelingskleuren.

Zoek de betekenis van je naam op:

.....
.....

TERUG IN DE TIJD: GOD HEEFT ZIJN VOLK EEN KONING

Deze verhalen zijn speciaal voor jullie bedoeld. Voor elke dag van dit project een stukje. We hopen dat je over al deze verhalen zult nadenken en dat ze een plaats krijgen in je hart.

Het zijn best indrukwekkende verhalen.

Je leest hoe makkelijk het is om door één verkeerde beslissing van God af te dwalen. Maar er is altijd een weg terug naar God.

Pak een groene pen. Zet een streep bij alle zinnen waarin het duidelijk wordt dat het beter is om dingen op Gods manier te doen, en niet op de manier die logisch lijkt voor mensen. We bespreken dit samen in de klas.

Saul komt bij de profeet Samuel

Uit 1 Sam. 9,1-22

In de stam Benjamin woonde een jongeman, die Saul heette. Hij was mooi en flink en een kop groter dan alle andere jongens. Zijn vader was een welgesteld man. Op zekere dag liepen enkele van zijn ezalinnen weg. Hij zei tegen zijn zoon: 'Saul, neem één van je knechten mee en ga de ezalinnen zoeken!' Beiden zochten de hele omgeving af, tot in het gebergte van Efraïm, maar ze vonden de dieren niet. Saul zei 'We zullen terugkeren, anders maakt mijn vader zich nog meer zorgen over ons dan over de ezalinnen.' De knecht zei: 'In deze streek woont Samuel, een man van God, door iedereen geëerd. Wat hij zegt, komt altijd uit. Misschien kan hij ons zeggen waar wij de ezalinnen moeten zoeken.'

Saul zei; 'Dat is een goed voorstel. We zullen naar hem toe gaan!'

En ze gingen naar de stad waar de man van God woonde.

De dag voordat Saul kwam, had God aan Samuel geopenbaard: 'Morgen stuur ik een man uit de stad Benjamin naar je toe. Hem moet je zalven tot koning van mijn volk Israël. Hij zal mijn volk bevrijden uit de macht van zijn vijanden.'

Saul kwam de profeet tegen in de stadspoort.
Toen Samuel Saul zag, zei de Heer tegen hem:
'Dat is de man waarover ik je gesproken heb. Hij zal over mijn volk heersen.'
Saul vroeg aan Samuel: 'Kunt u me zeggen waar het huis van de profeet Samuel staat?' Samuel antwoordde: 'Ik ben de profeet. Kom mee!
Vandaag zul je bij mij komen eten. Morgenochtend kun je verder reizen.
Ik zal je alles zeggen wat je wilt weten. Maak je geen zorgen over de ezelinnen die weggelopen zijn. Ze zijn al gevonden. Israël verlangt naar een koning.
Deze eer zal jou en heel je familie te beurt vallen.'

Saul antwoordde: 'Hoe kunt u zoiets over mij zeggen?
Ik kom toch uit de stam Benjamin, de kleinste van alle stammen van Israël.
En mijn familie is de onbeduidendste van Benjamin.'
Toen gingen Saul en zijn knecht met Samuel mee.

Saul wordt tot koning gezalfd

Uit 1 Sam. 9,25;12,2

's Avonds maakte Samuel een slaappleats gereed voor zijn gast.
Saul bracht er de nacht door. Vroeg in de morgen riep Samuel: 'Saul sta op!
Ik wil met je meegaan.' Saul stond op en beiden vertrokken. Toen ze buiten de stad waren, zei Samuel: 'Zeg tegen je knecht dat hij voorop moet gaan.
Jij moet hier bij mij blijven, want ik wil je meedelen wat God mij gezegd heeft.'
Samuel nam zalfolie en goot die over het hoofd van Saul; hij kuste hem en zei:
'Hierbij heeft de Heer je gezalfd tot koning over zijn volk. Je zult zijn volk bevrijden uit de macht van zijn vijanden. ' Enige tijd later trok de koning van de Ammonieten ten oorlog tegen Israël.
Hij bezette een grensstad van de Israëlieten. Saul riep het volk op ten strijde, en met de hulp van de Heer overwon hij de vijanden.
Toen riep Samuel het volk samen in Gilgal, en stelde Saul voor als hun koning.
'Zie, hier is de koning die jullie verlangd hebben! De Heer heeft jullie je zin gegeven.' En heel het volk erkende eensgezind Saul als koning.

Saul wordt door God verworpen

Naar 1 Sam. 14, 5-14, 22-23

De Filistijnen bewoonden de kuststreken aan de zee. Zij verzamelden zich weer eens voor een oorlog tegen Israël. Zij hadden vele strijdwagens en ontelbaar veel voetvolk. De Israëlieten werden erg bang. Velen vluchtten over de Jordaan, anderen gingen zich verschuilen in de grotten van het gebergte. Saul bevond zich met zijn krijgslieden in Gilgal. De profeet Samuel wilde voor de strijd een offer opdragen, om de hulp van de Heer af te smeken. Alles stond gereed voor het offer. Zeven dagen lang wachtten Saul en zijn mannen tevergeefs op Samuel, de man van God. Ze werden ongeduldig en vele mannen begonnen al weg te lopen. Samuel kwam nog altijd niet opdagen.

Toen zei Saul : ‘Breng alles bij mij wat voor het broodoffer nodig is.’

En toen droeg hij zelf het offer op. Maar nog maar pas was Saul klaar met zijn offer, toen Samuel aankwam. Saul ging hem tegemoet om hem te begroeten, maar Samuel vroeg: ‘Wat heb je gedaan?’ Saul antwoordde: ‘U bent niet op de afgesproken tijd gekomen. Mijn volk begon ongeduldig te worden.

Toen dacht ik: De Filistijnen zullen mij hier, in Gilgal, komen bevechten, nog voor ik de Heer een offer heb gebracht om Hem gunstig te stemmen.

Daarom heb ik het brandoffer durven opdragen. ‘Samuel antwoordde:

‘Je hebt een zware fout begaan. Je had je moeten houden aan het gebod dat de Heer; je God, je gegeven had; dan zou de Heer je koningschap voor altijd hebben bevestigd. Maar nu zal je koningschap geen stand houden.

De Heer heeft al naar een andere man uitgekeken die beter zal luisteren, en hem aangewezen tot koning over zijn volk.’

Ook later deed Saul dikwijls wat hij zelf goed vond, hij luisterde niet naar de bevelen van God. Op een keer liet de Heer hem door Samuel zeggen:

‘Heeft de Heer soms liever offers van dieren dan gehoorzaamheid aan zijn bevelen? Neen, gehoorzaamheid is beter dan offers. Omdat je je verzet hebt tegen het woord van de Heer, verwerpt de Heer je als koning.’

David wordt door Samuel tot koning gezalfd

1 Sam. 16, 1, 4-13

Samuel had verdriet. De Heer zei tegen hem: 'Hoe lang nog treur je over Saul? Ik heb hem als koning van Israël verworpen. Vul je hoorn met olie en ga naar Bethlehem, naar Isaï; ik heb één van zijn zonen tot koning uitgekozen.'

Toen Samuel in Bethlehem kwam, zei hij tegen de oudsten van de stad: 'Ik ben gekomen om de Heer een offer op te dragen. Maak jullie klaar en kom met mij naar het offer.' Hij nodigde ook Isaï en zijn zonen uit. Toen ze aankwamen en hij de oudste zag, dacht hij: 'Dat is zeker de man die de Heer wil als zijn gezalfde.' Maar de Heer zei tegen Samuel: 'Let niet op zijn schoonheid en zijn grote gestalte! Die man heb ik niet uitgekozen; God let niet op de dingen waar de mensen op letten.

De mensen kijken naar het uiterlijk, maar de Heer kijkt naar het hart.' Isaï riep zijn tweede zoon en bracht hem bij Samuël. Maar Samuël zei 'De Heer heeft ook hem niet uitgekozen.' Isaï liet zijn derde zoon komen. Samuel zei 'Ook die heeft de Heer niet uitgekozen.' Zo liet Isaï zeven van zijn zonen bij Samuël komen, maar Samuel zei telkens: 'De Heer heeft hem niet uitgekozen.'

Toen vroeg Samuel aan Isaï: 'Zijn dat al uw zonen?' Isaï antwoordde: 'Ik heb nog één zoon die schapen hoedt; hij is de jongste.' Samuel zei: 'Laat hem halen. We beginnen niet met het offermaal, voordat hij hier is.' Isaï liet dus zijn jongste zoon David halen. David was een rossige jongen met stralende ogen en een mooie gestalte.

En de Heer zei tegen Samuel: 'Vooruit zelf hem. Hij is het.' Samuel nam de hoorn met olie en zalfde David, in aanwezigheid van zijn broers. Van die dag af was de geest van de Heer in David werkzaam.

God laat zien dat Hij David uitverkoren heeft

Uit 1 Sam. 16, 14-21 17, 3-53, 15, 5

Saul wist dat hij door god verworpen was. Hij werd zwaarmoedig. Zijn dienaren stelden hem voor: 'Laat ons een man zoeken die op een harp kan spelen. Dat zal u goed doen.' En één zei: 'Ik ken een zoon van Isaï, uit Bethlehem, die heel mooi op de harp kan spelen. Hij is dapper, hij kan vlot praten, hij heeft een mooie gestalte en de Heer is met hem.' Saul zond boden naar Bethlehem en liet David halen. Zo kwam David in dienst van de koning. Saul ging veel van hem houden. Al zeer vlug toonde David dat hij dapper was, en een goed soldaat. En God liet zien dat Hij met David was. De legers van de Filistijnen en de Israëlieten stonden weer eens tegenover elkaar. Nu kwam er een reusachtige grote man, die Goliat heette, uit het kamp van de Filistijnen naar voren. Hij droeg een blinkende helm op zijn hoofd, hij had een zwaar pantser om zijn lijf, en ijzeren scheenplaten aan zijn benen. Hij was gewapend met een zwaard, een werpspeer en een spies. Hij lachte de Israëlieten uit en riep: 'Stuur toch een man om tegen mij te vechten. Als hij me overwint, zullen jullie onze slaven zijn.' Niemand uit de gelederen van de Israëlieten durfde tegen Goliat te vechten en ook Saul was bang. Iedere ochtend en avond daagde de reus de Israëlieten uit.

Op een dag hoorde David hoe Goliat, de Filistijn, weer eens het leger van Israël vernederde. Hij zei tegen Saul: 'Ik wil naar die reus toegaan om tegen hem te vechten.' Saul antwoordde: 'Jij kunt toch niet tegen die Filistijn vechten; je bent nog veel te jong en hij is een bekwaam krijgsman. David zei: 'Ik ben herder geweest en ik heb de schapen van mijn vader gehoed. Als er soms een leeuw of een beer kwam om een lam weg te slepen uit de kudde, liep ik hem achterna; ik sloeg erop los en rukte het lam uit zijn muil. En als die leeuw of beer mij wilde grijpen, sloeg ik hem dood. Deze Filistijn zal hetzelfde lot ondergaan.' En Saul zei: 'Ga, ik hoop dat de Heer met je zal zijn.' Hij gaf David zijn eigen wapenuitrusting, zette hem een zware helm op zijn hoofd, en hing hem een zwaard om. David probeerde om met al die plompe dingen op te stappen, maar dat was hij helemaal niet gewoon. Daarom legde hij alles weer af. Hij nam zijn stok in de hand, zocht in de beek vijf gladde stenen en stak die in zijn herderstas.

Daarna nam hij zijn slinger in de hand en ging Goliat, de Filistijn tegemoet. De reus lachte hem uit en riep: 'Ben ik soms een hond, dat je met een stok op mij afkomt? Kom maar hier, ik zal je vlees als voedsel werpen voor de roofvogels of de wilde dieren!' David antwoordde: Jij komt op mij af met een zwaard, een werpspeer en een spies, maar ik kom op jou af in de naam van de Heer, die jij uitgedaagd hebt.'

Toen de Filistijn het gevecht wilde beginnen, greep David in zijn herderstas; hij nam er een steen uit en slingerde hem weg; de steen trof de reus op het voorhoofd. De Filistijn viel tegen de grond. Toen liep David op hem af, hij nam het zwaard van Goliat en sloeg hem het hoofd af. Toen de Filistijnen zagen dat hun sterkste man gevallen was, sloegen ze op de vlucht. De mannen van Israël hieven een krijgsgeschreeuw aan en achtervolgden de vijand tot in hun land.

Ga een stukje wandelen en zoek drie stenen. Houd die in je hand terwijl je loopt. Bedenk welke drie 'Reuzen' (moeilijke dingen) God voor jou moet verslaan. Misschien ben je ergens bang voor. Misschien is er iets heel moeilijks in je leven of lukt iets steeds maar niet. Als je ervoor gebeden hebt, laat je de stenen los.

Jonatan neemt het op voor David

Naar 1 Sam. 18,1-18; 20, 1-42

De oudste zoon van koning Saul heette Jonatan. Hij was één van de dapperste legeraanvoerders van zijn vader. Jonatan was een vriend van David, hij hield van David evenveel als van zichzelf, een heilige vriendschap was het, want hij gaf hem zijn beste kleet en zijn wapenuitrusting. David was bij alle mensen zeer geliefd. Na de glansrijke overwinning op de Filistijnen, kwamen de vrouwen uit alle steden van Israël tegemoet met trommels en harpen. Ze dansten en zongen liederen van vreugde. Maar ze juichten meer om David dan om de koning. Saul werd er erg boos om. Hij benijdde David en was jaloers. Eens had de koning weer een slechte dag. David speelde voor hem de harp. Saul nam zijn werpspies en wilde David aan de houten wand spietsen. Tot twee keer toe moest David wegspringen. Saul werd bang voor David; hij zag wel in dat de Heer David hielp. Daarom stuurde Saul David naar de gevaarlijkste plaatsen waar nog tegen de Filistijnen gevochten werd. Hij hoopte op die manier om van hem af te komen. Maar David overwon elke keer en werd heel beroemd.

Koning Saul vertelde zijn zoon Jonathan dat hij David wilde doden. Maar Jonathan waarschuwde David: 'Mijn vader wil je doden. Let goed op. Ga je gauw ergens verstoppen, zodat je veilig bent.' Dan ging Jonathan opnieuw naar zijn vader, om voor David ten beste te spreken. Hij herinnerde hem aan alles wat David, met de hulp van God, voor hem en het volk van Israël gedaan had. Hij vermaande zijn vader: 'Mijn koning, doe geen zware zonde door je dienaar David te vermoorden! Waarom wil je een onschuldig man als David doden?' Saul luisterde naar zijn zoon en beloofde: Zowaar de Heer leeft, David zal niet sterven.'

Toen David weer eens op de harp speelde voor Saul, vergat Saul zijn eed en hij probeerde hem weer te doden. David vluchtte naar de profeet Samuel in Rama. Maar Saul achtervolgde hem. Daarom vluchtte David uit het huis van de profeet en ging naar Jonatan. Hij klaagde 'Wat heb ik toch je vader misdaan, dat hij altijd weer mijn dood wil? Jonathan kon het niet geloven, omdat Saul gezworen had, in vrede met David te zullen leven.

Maar Saul had aan Jonatan niet verteld dat hij David haatte en hem toch wilde doden, want hij wist dat Jonatan en David vrienden waren. Saul probeerde nu de twee vrienden te scheiden. Hij zei tegen Jonathan : ‘Zolang de zoon van Isai leeft, ben jij niet zeker dat je koning zult worden. Stuur daarom iemand op David af en laat hem gevangen nemen; hij moet sterven!’ Jonathan antwoordde: ‘Waarom moet hij sterven?’ Wat heeft hij misdaan?’ Toen wierp Saul zijn speer naar zijn eigen zoon. Nu besepte Jonathan hoezeer de koning werkelijk van plan was David te doden. Jonathan verliet zijn vader.

In het geheim ging hij naar David. David boog zich voor Jonathan neer als een dienaar, om hem te danken voor zijn trouw. Jonathan stuurde hem echter weg en zei: ‘Ga in vrede!’ En David ging van Jonathan weg.

David wordt koning

Naar 1 Sam. 30;31 Uit 2 Sam. 1, 17-5, 25

In deze tijden werden de Israëlieten opnieuw aangevallen. Vanuit het noorden kwamen de Filistijnen aan, en in het zuiden werd het land bestookt door de Amalekieten. In het zuiden streed David met zijn eigen leger tegen de Amalekieten. Hij overwon hen, en ze waagden het niet meer tegen Israël te komen vechten. In het noorden streden Saul en zijn zonen tegen de Filistijnen. In de strijd op de bergen van Gilboa sneuvelden Jonathan en zijn broers. Toen Saul zag dat alles verloren was en zijn mannen voor de vijand op de vlucht sloegen, stortte hij zich op zijn zwaard. Toen David dat hoorde, treurde hij bitter om Saul, de gezalfde koning van de Heer, en omdat Jonathan, zijn trouwe vriend. Dan vroeg hij de Heer wat nu moest gebeuren. De Heer gebod hem met zijn mannen naar Hebron te trekken. Daar kwamen de mannen van de stam Juda samen en ze zalfden David tot hun koning. David regeerde het land Juda vanuit Hebron. De stammen van het noorden riepen echter Ibozet, een zoon van Saul uit tot koning van Israël. Er was lange tijd strijd tussen de mannen van David en de mannen van Saul, tussen Juda en Israël. Maar Ibozet werd door zijn eigen mannen vermoord. De oudsten uit alle stammen van Israël kwamen toen naar Hebron, en ze maakten een einde aan de broederoorlog.

Ze riepen David uit tot koning. Want zo had de Heer het gewild; David zou herder en leider worden van zijn volk. Ze zalfden David tot koning van heel Israël, tot koning over de twaalf stammen. Het duurde niet lang, of David trok met zijn leger op tegen de stad Jeruzalem. De stad was toen nog in het bezit van de heidense Jebusieten. David veroverde de stad en ging in de burcht wonen. Hij maakte Jeruzalem tot hoofdstad; hij noemde ze 'de stad van David'. Toen de Filistijnen hoorden dat David gezalfd was tot koning van Israël, trokken ze erop uit om hem gevangen te nemen.

David vroeg aan de Heer: 'Zal ik tegen de Filistijnen vechten?'
De Heer antwoordde: 'Val hen aan; ik zal hen aan jou overleveren!'
David deed wat de Heer hem bevolen had, en hij versloeg de Filistijnen in hun eigen land. Nu was heel Kanaän in het bezit van Israël, zoals de Heer het aan Abraham beloofd had.

David brengt de ark van het verbond naar Jeruzalem

Naar 1 Sam. 5, 1-7, 1

Uit 2 Sam. 6, 1-22

Het heiligste dat het vol bezat, was de ark van het verbond. Dit was een kostbaar versierd schrijn waarin de twee platen met de tien geboden werden bewaard. In de tijd van de rechters had de heilige ark in de tempel van Silo gestaan. Tijdens de langdurige oorlog hadden de Filistijnen de verbondsark veroverd, en naar hun land meegenomen. Overal waar ze de ark naar toe brachten, brak er een zware ziekte uit. Daarom gaven de Filistijnen de ark terug aan de Israëlieten. Ze werd neergezet in Kirjat-Jearim, in het huis van de man van Abinadab. Daar stond ze tien jaar lang. Toen David koning was geworden, besloot hij de heilige ark naar de hoofdstad Jeruzalem te brengen. Hij riep alle strijdbare mannen bijeen, en trok met heel het leger naar Kirjat-Jearim in Juda. Op een nieuwe wagen haalden ze de ark van God uit het huis van Abinadab weg. David en zijn mannen trokken dansend voor de ark uit. Ze zongen en speelden op citers, harpen en tamboerijnen, ratels en cymbalen.

David danste met grote vreugde en droeg daarbij ook een linnen priestergewaad. Zo brachten ze de ark met groot gejubel en onder hoorngeschal naar de stad. Mikal, een dochter van Saul en de vrouw van de koning keek naar de optocht door een venster. Toen ze zag hoe de koning voor de ark danste en sprong, had ze geen minachting meer voor hem.

David had een mooie tent laten oprichten voor de ark. Daar kreeg ze een plaats. En David droeg daar voor de Heer brandoffers op en zegende het volk in de naam van de Heer. Daarna keerden allen naar huis terug. Toen ook David naar huis ging, kwam hij Mikal tegen. Ze lachte hem uit: 'Hoe waardig heeft de koning van Israël zich vandaag gedragen!

Hij heeft zich voor alle slavinnen van zijn onderdanen belachelijk gemaakt en zich gedragen als een gemene man.' Maar David antwoordde: 'Ik heb gedanst voor de Heer. Voor Hem wil ik mij nog meer vernederen.'

De zonde van David en zijn boete

Uit 2 Sam. 11,1-27; 12, 1-5

De Ammonieten, die aan de andere kant van de Jordaan woonden, hadden Israël aangevallen. David trok dit keer niet zelf ten strijde, maar liet zijn veldheer Joab met een leger tegen de vijand vechten. Joab moest hun hoofdstad Rabba veroveren. David zelf bleef in Jeruzalem. Op een avond wandelde David op het dak van zijn paleis. Hij zag een vrouw die aan het baden was; ze was zeer mooi. David liet vragen wie die vrouw was. Men zei hem: 'Het is Batseba, de vrouw van Uria. Uria was een hoofdman in het leger van Joab, dat de stad Rabba belegerde. David liet de vrouw halen en ze bleef die nacht bij hem.

Toen stuurde David een brief naar zijn veldheer Joab. Hij schreef: 'Plaats Uria daar waar de strijd het hevigst is, en trek dan terug, zodat hij sneuvelt.' En zo gebeurde het ook. De Ammonieten deden een uitval vanuit de stad. Uria dreef hen met zijn mannen naar de stadsmuur terug. Een pijl, afgeschoten vanaf de muur, trof hem en hij stierf.

Toen zijn vrouw hoorde dat Uria gesneuveld was, hield ze een rouwklacht over hem. Toen de tijd van rouw voorbij was werd ze de vrouw van David.

En ze schonk hem een zoon. Maar de Heer was heel ontevreden over wat David gedaan had. Hij stuurde de profeet Natan naar David. Natan zei: 'In een stad leefden twee mannen, de één was rijk, de andere arm. De rijke bezat schapen en runderen; de arme bezat slechts één lammetje. Hij bracht het groot.

Het lam at uit zijn eigen bord en dronk uit zijn beker. Hij hield ervan als van zijn eigen dochter. Toen kwam er bezoek van bij de rijke man. Maar hij kon het niet van zich verkrijgen, één van zijn schapen of runderen te slachten voor zijn gasten. Daarom nam hij het lammetje van de arme man en liet het klaarmaken voor zijn bezoek'. Toen David dit hoorde, werd hij woedend. Hij zei: 'Zo waar de Heer leeft, de man die dit gedaan heeft, moet sterven!' Daarop zei Natan: U bent die man! Zo spreekt de Heer: Ik heb je het paleis van Saul gegeven. Ik heb je alle stammen in Israël gegeven.

Waarom heb je gedaan wat de Heer verboden heeft? Je hebt Uria laten doden en je hebt zijn vrouw genomen. Van nu af zul je altijd in oorlog zijn, het zwaard zal niet meer wijken van je huis.' Daarop zei David tot Natan: 'Ik heb gezondigd tegen de Heer.' Natan antwoordde: de Heer heeft uw zonden vergeven.

U zult niet sterven, maar uw zoon die pas geboren is, zal wel sterven.'

Toen Natan weer naar huis was gegaan, liet de Heer het kind van Batseba en David ziek worden. En David bad tot God voor het kind; hij vastte en sliep op de grond. Maar de zevende dag stierf het kind. Batseba schonk David een tweede zoon. David gaf hem de naam Salomo. De Heer hield van Salomo, en liet hem door de profeet de bijnaam geven 'Lievelling van de Heer'.

Vergeving

Uit ps.32,1-11

Gelukkig is de mens, als zijn schuld vergeven is en als zijn zonde is uitgewist.
Gelukkig is de mens, als de heer niet meer aan zijn schuld denkt, en er in zijn hart geen onrecht meer is.

Zolang ik over mijn zonde zweeg, was ik vermoeid, want de hand van de Heer lag zwaar op mij. Ik moest de hele dag zuchten.

Toen bekende ik U mijn zonde. Ik verborg niet langer meer mijn schuld tegenover U. Ik zei: Ik wil de Heer mijn fout bekennen.
En Gij hebt mijn schuld vergeven.

Verheug u in de Heer en juich, rechtvaardigen.
Jubel gij allen, die oprecht zijt van hart.

De belofte van God aan David

Uit 2 Sam. 7, 1-29

David woonde in een paleis en de Heer zorgde ervoor dat zijn vijanden hem met rust lieten. Op zekere dag zei de koning tot de profeet Natan: 'Ik woon in een paleis van cederhout, maar de ark van God staat in een tent'. Diezelfde nacht zei de Heer tegen Natan: 'Ga en zeg tegen mijn dienaar David: Zo spreekt de Heer: Je wilt dus een huis voor mij bouwen van stenen en cederhout, zodat ik daarin kan wonen? Neen, jij zult dat huis voor mij niet bouwen, maar ik zal voor jou een huis bouwen; een huis gebouwd met levende stenen: een koningshuis. Wanneer je levensdagen verstreken zijn, zal ik je zoon tot koning aanstellen. Hij zal voor mij een huis bouwen. Ik zal voor hem een vader zijn, en hij voor mij een zoon.

Ook liet de Heer tegen koning David zeggen: 'Ik zorg ervoor dat je koningshuis en je heerschappij voor altijd zal stand houden. Je troon zal eeuwig blijven staan.'

David boog zich voor de Heer en bad: ‘Heer mijn God, uw woorden zijn waarheid. U hebt uw dienaar een geweldige belofte gedaan. Zegen met uw gunsten het huis van uw dienaar, zodat het voor eeuwig stand houdt. Met uw zegen zal het huis van uw dienaar gezegend zijn voor eeuwig.

David is jarenlang – op de vlucht – voor Saul. Dat komt vooral doordat Saul jaloers is op David. Saul is bang dat de mensen David liever als koning willen hebben dan hem.

Hoe reageer jij als iemand ergens beter in is dan jij?

.....

Vind je het vervelend als iemand heel goed is in iets dat jij leuk vindt?
 Waarom wel of niet?

.....

Hoe wil God dat je reageert als iemand ergens beter is dan jij?
 Hoe kun je leren om dan goed te reageren?

.....

EVALUATIE

	<p>Je werkstuk maken kon je goed. Prima! De doelen zijn bereikt. We kunnen een stap verder naar een nieuw thema.</p>
	<p>Je hebt je werkstuk goed aangepakt. Dit kan je nog bijsturen:</p>
	<p>Je werkstuk maken verliep moeilijk. Hieraan kan je nog werken:</p>

.....
